Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (седми състав)

12 май 2021 година*

„Преюдициално запитване — Защита на видовете от дивата флора и фауна чрез регулиране на търговията с тях — Регламенти (ЕО) № 338/97 и № 865/2006 — Хайвер от есетрови риби — Въвеждане на митническата територия на Европейския съюз като лично или домашно имущество — Разрешително за внос — Дерогиране — Горна граница от 125 грама на човек — Надвишаване — Намерение да се направи подарък на трето лице“

По дело C-87/20

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Bundesfinanzhof (Федерален финансов съд, Германия) с акт от 15 октомври 2019 г., постъпил в Съда на 19 февруари 2020 г., в рамките на производство по дело

Hauptzollamt B

срещу

XY,

СЪДЪТ (седми състав),

състоящ се от: A. Kumin, председател на състава, Ал. Арабаджиев (докладчик), председател на втори състав, и T. von Danwitz, съдия,

генерален адвокат: J. Richard de la Tour,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

– за Hauptzollamt B, от A. Wollschläger, в качеството на представител,

– за германското правителство, от J. Möller и S. Eisenberg, в качеството на представители,

– за чешкото правителство, от M. Smolek, J. Vláčil и L. Dvořáková, в качеството на представители,

– за Европейската комисия, от C. Hermes и R. Tricot, в качеството на представители,

* Език на производството: немски.

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 7, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 338/97 на Съвета от 9 декември 1996 година относно защитата на видовете от дивата флора и фауна чрез регулиране на търговията с тях (ОВ L 61, 1997 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 3, стр. 239), изменен с Регламент (ЕС) № 1320/2014 на Комисията от 1 декември 2014 година (ОВ L 361, 2014 г., стр. 1) (наричан по-нататък „Регламент № 338/97“), и на член 57, параграф 5, буква а) от Регламент (ЕО) № 865/2006 на Комисията от 4 май 2006 година за установяване на подробни правила за прилагане на Регламент № 338/97 (ОВ L 166, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 16, стр. 104), изменен с Регламент (ЕС) 2015/870 на Комисията от 5 юни 2015 година (ОВ L 142, 2015 г., стр. 3) (наричан по-нататък „Регламент № 865/2006“).

2 Запитването е отправено в рамките на спор между Hauptzollamt B (Главна митническа служба B, Германия) и XY относно изземването на шест опаковки хайвер от есетрови риби, всяка от които е по 50 грама (g), поради това че заинтересованата не е представила разрешително за внос при влизане на митническата територия на Европейския съюз.

Правна уредба

Международното право

3 Целта на Конвенцията по международната търговия със застрашени видове от дивата фауна и флора, подписана във Вашингтон на 3 март 1973 г. (Recueil des traités des Nations unies, том 993, № I-14537, наричана по-нататък „CITES“), е да се гарантира, че международната търговия с включените в приложенията към тази конвенция видове, както и с техни части или с производни от тях не вреди на опазването на биологичното разнообразие и се основава на устойчивото използване на дивите видове.

4 Тази конвенция, по която Съюзът е страна от 8 юли 2015 г., е приложена в Съюза, считано от 1 януари 1984 г., с Регламент (ЕИО) № 3626/82 на Съвета от 3 декември 1982 година относно прилагането в Общността на Конвенцията по международната търговия със застрашени видове от дивата фауна и флора (ОВ L 384, 1982 г., стр. 1). Този регламент е отменен с Регламент № 338/97, член 1, втора алинея от който предвижда, че последният регламент се прилага в съответствие с целите, принципите и разпоредбите на CITES.

5 Съгласно Резолюция 13.7 на Конференцията на страните (Rev. CoP17) относно контрола на търговията с екземпляри, които са лична или семейна собственост:

„[…]

Конференцията на страните по [CITES]

1. Реши, че изразът „лична или семейна собственост“, употребен в член VII, параграф 3, се прилага за екземплярите, които:
   а) лицето държи или притежава в лично качество за нетърговски цели;
   б) са придобити законно; и

в) към момента на вноса, износа или реекспорта:
i) са пренасяни, превозвани или държани в личния багаж; или
ii) са пренасяни при преместване в ново местожителство.

[…]

3. Прие, че страните:

[…]
б) няма да изискват разрешително за износ или за внос или сертификат за реекспорт за вещите, които са лична или семейна собственост, представляващи мъртви екземпляри, части или производни от видовете, включени в приложение II, освен:

[…]
iv) за следните екземпляри, ако количеството превишава определените граници:

— хайвер от есетрови риби (Acipenseriformes spp.) — до 125 грама на човек, в контейнер, етикетиран съгласно Резолюция 12.7 (Rev. CoP17);

[…]“.

6 Приложение 1 към тази резолюция, озаглавено „Насоки за тълкуване на личната или семейната собственост“, предвижда:

„[…]

Определение за лична или семейна собственост

8. Лицето трябва да държи или притежава екземплярите в лично качество за нетърговски цели, което изключва използването с цел търговска печалба или с цел продажба, представянето с търговска цел, държането и превозването с цел продажба и предлагането за продажба.

[…]“.

Правото на Съюза

Регламент № 338/97

7 Съображение 12 от Регламент № 338/97 гласи следното:

„като има предвид, че за да се осигури ефективен контрол и да се улеснят митническите процедури, следва да бъдат определени митници с обучен персонал, който да отговаря за извършването на необходимите формалности и за съответните проверки при внасянето на екземпляри в [Съюза], с цел насочването им към третиране чрез митническо одобрение или използване по смисъла на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 г. относно създаване на Митнически кодекс на Общността [(ОВ L 302, 1992 г., стр. 1. Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58)], или когато те се изнасят или реекспортират от [Съюза]; като има предвид, че следва да има съоръжения, които да гарантират адекватно настаняване и грижи за живите екземпляри“.

8 Член 1 от Регламент № 338/97 гласи:

„Предмет на настоящия регламент е защитата на видовете от дивата флора и фауна и гарантирането на тяхното опазване чрез регулиране на търговията с тях в съответствие със следващите разпоредби.

Настоящият регламент се прилага в съответствие с целите, принципите и разпоредбите на конвенцията, дефинирана в член 2“.

9 Член 2 от този регламент предвижда:

„За целите на настоящия регламент:

[…]

й) „лично или домашно имущество“ означава мъртви екземпляри, части или производни от тях, които принадлежат на частно лице и които образуват или се предполага, че образуват част от обичайните му лични вещи и движимо имущество;

[…]

у) „екземпляр“ означава всяко животно или растение, живо или мъртво, от видовете, изброени в приложения от А до Г, част или производно от него, което се съдържа или не в други стоки, както и всяка друга стока, за която от придружаващите документи, опаковката, маркировката, етикета или от други обстоятелства е видно, че се състои от животно или растение от тези видове, или от част или производно от тях, освен ако тези части или производни са изрично изключени от разпоредбите на настоящия регламент или от разпоредбите, свързани с приложението, в което даденият вид е включен чрез индикация за целта.

[…]“.

10 Съгласно член 4, параграф 2, първа алинея от посочения регламент:

„Въвеждането в [Съюза] на екземпляри от видовете, вписани в приложение Б, подлежи на извършване на необходимите проверки и предварителното представяне в митницата на пункта на внасяне на разрешително за внос, издадено от управителния орган на държавата членка по местоназначение“.

11 Параграф 3 от член 7 от същия регламент е озаглавен „Лично и домашно имущество“ и предвижда:

„Чрез дерогация от членове 4 и 5, разпоредбите в тях не се прилагат за мъртви екземпляри, части и производни от видовете, вписани в приложения А—Г, които се внасят в [Съюза] като лично или домашно имущество или се изнасят, или реекспортират от [него] в съответствие с разпоредбите, определяни от Комисията. […]“.

12 В член 16, параграф 2 от Регламент № 338/97 се уточнява, че необходимите мерки, които държавите членки вземат за осигуряване налагането на санкции за нарушенията на разпоредбите на този регламент, по-специално за внасянето в Съюза на екземпляри без подходящо разрешително или сертификат, са „съразмерни на характера и сериозността на нарушението и включват разпоредби, свързани с изземване и където е необходимо, конфискация на екземплярите“.

13 В приложение Б към този регламент са посочени „Acipenseriformes spp. (II) [Есетроподобни] (С изключение на видовете, включени в приложение А)“.

Регламент № 865/2006

14 Съображения 1, 2 и 6 от Регламент № 865/2006 гласят:

„(1) Изискват се разпоредби за прилагането на Регламент (ЕО) № 338/97 и за да се гарантира спазването на разпоредбите на [CITES] […].

(2) За да се гарантира еднозначното прилагане на Регламент (ЕО) № 338/97, е необходимо да се установят подробни критерии и условия за издаването на разрешителни и сертификати, както и за валидността и използването на подобни документи. Следователно е уместно да се установят модели, на които тези документи да отговарят.

[…]

(6) Необходимо е да се създаде процедура за маркирането на някои екземпляри, за да се улесни тяхната идентификация, както и за да се гарантира въвеждането в сила на разпоредбите на Регламент (ЕО) № 338/97“.

15 Съгласно член 9 от Регламент № 865/2006:

„Без да се засягат разпоредбите на членове 31, 38, 44б, 44и и 44п, за всяка пратка от екземпляри, изпратени заедно като част от обща пратка, се издава отделно разрешително за внос, нотификация за внос, разрешително за износ или сертификат за реекспорт“.

16 Член 57 от този регламент е озаглавен „Въвеждане и повторно въвеждане на лично и домашно имущество в [Съюза]“ и предвижда:

„1. Дерогацията от член 4 от Регламент (ЕО) № 338/97 за лично и домашно имущество, предвидена в член 7, параграф 3 от посочения регламент, не мо[же] да се прилага[…] за екземпляри, използвани за печалба, продадени, изложени на показ срещу заплащане, предлагани за продан, държани с цел продажба или транспортирани с цел продажба.

[…]

3. При първо въвеждане в [Съюза] на [лично или] домашно имущество, включително ловни трофеи, от видовете, изброени в приложение Б към Регламент (ЕО) № 338/97, от лице, по принцип живеещо в [Съюза], не се изисква представяне на митническите власти на разрешително за внос, при условие че са представени оригинал и копие на документа за износ/реекспорт.

[…]

4. При повторно въвеждане в [Съюза] на лично и домашно имущество, включително ловни трофеи, от видовете, изброени в приложение А или Б към Регламент (ЕО) № 338/97, от лице, което по принцип живее в [Съюза], не се изисква представяне на митническите власти на разрешително за внос, при условие че е представен един от следните документи:

а) подпечатано от митнически власти копие за собственика на използвано вече разрешително за внос или износ (формуляр 2);

б) копие от документ за износ/реекспорт, упоменато в параграф 3;

в) доказателство, че екземплярите са придобити в [Съюза].

5. Чрез дерогация от параграфи 3 и 4 при въвеждането или повторното въвеждане в [Съюза] на следните артикули, описани в приложение Б към Регламент (ЕО) № 338/97, не се изисква представянето на разрешително за внос или документ за (ре)експорт:

а) хайвер от есетрови риби (*Acipenseriformes* spp.), в рамките на 125 грама на човек, в контейнери, които са маркирани индивидуално […]

[…]“.

Германското право

17 Съгласно член 51, параграф 2, първо изречение от Bundesnaturschutzgesetz (Федерален закон за защита на природата), ако при митническа проверка се установи, че при внос или износ на животни или растения не са налице задължителните за това разрешителни или други документи, митническите органи изземват съответните животни или растения.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

18 През декември 2015 г. XY влиза на митническата територия на Съюза на летището в Дюселдорф (Германия), като носи шест опаковки хайвер от есетрови риби, всяка от които е по 50 g, без да притежава разрешителното за внос, изисквано съгласно член 51, параграф 2 от Федералния закон за защита на природата.

19 Посочените опаковки са иззети от Главна митническа служба B, вследствие на което XY подава жалба пред Finanzgericht Düsseldorf (Финансов съд Дюселдорф, Германия). Последният уважава частично жалбата, като постановява, че макар яйцата на есетрови риби да са включени в приложение Б към Регламент № 338/97 и поради това за внасянето им да е необходимо разрешително за внос, изземването все пак е неправомерно, тъй като Главна митническа служба B е трябвало да остави на XY две от шестте опаковки хайвер, съдържащи количество, което не надхвърля 125 g, и тъй като XY не внася хайвера с търговска цел, а с намерение да го подари на децата си или за собствена консумация.

20 Главна митническа служба B подава пред запитващата юрисдикция ревизионна жалба, като счита, че при превишаване на горната граница от 125 g по член 57, параграф 5, буква а) от Регламент № 865/2006 следва да се изземе цялото пренасяно количество хайвер от есетрови риби, а не само количеството над посочената граница. Освен това посочената служба оспорва възможността така внесените от XY опаковки хайвер от есетрови риби да бъдат квалифицирани като „лично или домашно имущество“ по смисъла на член 2, буква й) от Регламент № 338/97, доколкото те са били предназначени за подарък на трето лице.

21 В този контекст запитващата юрисдикция има съмнения как следва да се тълкува член 57, параграф 5, буква а) от Регламент № 865/2006, доколкото тази разпоредба не само не се тълкува и прилага по еднакъв начин в държавите членки, но и целта, преследвана с този регламент и с Регламент № 338/97 и CITES, а именно защитата на застрашените видове от дивата флора и фауна, е довод в подкрепа на стеснително тълкуване на посочената разпоредба, а именно в смисъл, че при превишаване на горната граница от 125 g компетентните митнически органи следва да изземат цялото внесено количество хайвер от есетрови риби. Според тази юрисдикция обаче както фактът, че тази разпоредба няма санкционен характер, така и

тълкуването по аналогия на член 23, параграф 2 и на член 27 от Регламент (ЕО) № 1186/2009 на Съвета от 16 ноември 2009 година за установяване на система на Общността за митнически освобождавания (ОВ L 324, 2009 г., стр. 23), които предвиждат съответно стойности и количества, до които попадащите в обхвата на този регламент стоки се допускат, без да се облагат с вносни мита, обосновават не толкова стеснително тълкуване, а именно в смисъл, че трябва да бъде иззето само внесеното количество хайвер от есетрови риби над установената горна граница.

22 Освен това запитващата юрисдикция има съмнения дали е възможно член 2, буква й) от Регламент № 338/97 да се тълкува в смисъл, че внесените от XY опаковки хайвер от есетрови риби не може да се квалифицират като „лично или домашно имущество“, тъй като XY заявява, че възнамерява да ги подари на трето лице. В това отношение запитващата юрисдикция отбелязва, че от текста на тази разпоредба и на член 57, параграф 5, буква а) от Регламент № 865/2006 ни най-малко не следва, че в обхвата на понятието „лично или домашно имущество“ попадат само екземплярите, които се внасят за лична употреба или консумация от вносителя, и че в спора по главното производство няма никакви данни, сочещи, че XY държи посочените опаковки за търговски цели. Тази юрисдикция подчертава също, че на практика може да бъде трудно митническите органи да проверят по надежден начин намеренията на вносителя. Освен това според нея няма никаква логика да се разрешава вносът на екземпляр, когато той действително ще се консумира от вносителя, и да се забранява вносът, ако екземплярът ще се консумира от трето лице.

23 При това положение Bundesfinanzhof (Федерален финансов съд, Германия) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Трябва ли член 57, параграф 5, буква а) от Регламент № 865/2006 […] да се тълкува в смисъл, че когато вносител носи със себе си общо количество над 125 g хайвер от есетрови риби (*Acipenseriformes* spp.) в индивидуално маркирани контейнери и не представя за това документ за (ре)експорт или разрешително за внос, трябва да му се остави количество до 125 g хайвер, при условие че вносът не служи за някоя от целите, посочени в член 57, параграф 1, първа алинея от Регламент № 865/2006?

2) Ако отговорът на първия въпрос е утвърдителен:

Представляват ли лично или домашно имущество по смисъла на член 7, параграф 3 от Регламент № 338/97 екземпляри, въведени на митническата територия на Съюза, включително когато в момента на въвеждането им вносителят заявява, че иска да ги подари на други лица след вноса?“.

По преюдициалните въпроси

По втория въпрос

24 С втория въпрос, който следва да бъде разгледан на първо място, запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали член 7, параграф 3 от Регламент № 338/97 трябва да се тълкува в смисъл, че при въвеждането му на митническата територия на Съюза хайверът от есетрови риби може да се приеме за „лично или домашно имущество“ по смисъла на тази разпоредба, когато е предназначен за подарък на трето лице, и следователно за него може да се приложи предвиденото в тази разпоредба изключение от задължението на вносителя да представи разрешително за внос.

25 Съгласно постоянната съдебна практика при тълкуването на разпоредба от правото на Съюза трябва да се взема предвид не само нейният текст, но и контекстът ѝ и целите на правната уредба, от която тя е част (решение от 2 юли 2020 г., Magistrat der Stadt Wien (Обикновен хомяк), C-477/19, EU:C:2020:517, т. 23 и цитираната съдебна практика).

26 В това отношение следва да се отбележи, на първо място, че съгласно член 7, параграф 3 от Регламент № 338/97 при въвеждането на митническата територия на Съюза на мъртви екземпляри, части и производни от видовете, включени в приложения A—Г към този регламент, не се прилага задължението за представяне на разрешително за внос, когато става въпрос за лично или домашно имущество.

27 Съгласно определението в член 2, буква й) от Регламент № 338/97 в обхвата на понятието „лично или домашно имущество“ попадат мъртви екземпляри, части или производни от тях, които принадлежат на частно лице и които са или се предполага, че са част от обичайните му лични вещи и движимо имущество.

28 Ето защо се налага изводът, че текстът на тази разпоредба не позволява еднозначно да се определи дали, за да бъде приложимо понятието „лично или домашно имущество“, е задължително посочените мъртви екземпляри, части или производни от тях да са предназначени за употреба или консумация от самия вносител.

29 Всъщност не би могло да се изключи вносителят, който държи или притежава такова имущество в лично качество, впоследствие да го прехвърли безвъзмездно на трето лице като подарък, вместо да го запази за строго лична употреба.

30 На второ място, що се отнася до контекста, в който се вписва Регламент № 338/97, важно е да се припомни, че съгласно член 1, втора алинея от този регламент той се прилага в съответствие с целите, принципите и разпоредбите на CITES, по която Съюзът е страна, поради което Съдът не може да не ги вземе предвид, тъй като отчитането им е необходимо за тълкуването на разпоредбите на посочения регламент (вж. в този смисъл решение от 23 октомври 2003 г., Nilsson, C-154/02, EU:C:2003:590, т. 39).

31 При все това в точка 1 от Резолюция 13.7 на Конференцията на страните по CITES, която позволява да се изясни как трябва да се тълкуват разпоредбите на тази конвенция, посочени в предходната точка, се уточнява, че в обхвата на понятието „лична или семейна собственост“ попадат екземплярите, които лицето държи или притежава в лично качество за нетърговски цели, които са придобити законно и са превозвани или пренасяни в личния багаж или пренасяни при преместване в ново местожителство.

32 Освен това следва да се отбележи, че съгласно член 57, параграф 1 от Регламент № 865/2006 дерогацията, предвидена в член 7, параграф 3 от Регламент № 338/97, не може да се прилага за екземпляри, използвани за печалба, продадени, изложени на показ срещу заплащане, предлагани за продан, държани с цел продажба или транспортирани с цел продажба.

33 Ето защо, както от текста на член 57, параграф 1, така и от този на Резолюция 13.7 на Конференцията на страните по CITES следва, че липсата на търговска цел при вноса на съответния екземпляр е решаващ критерий за квалифицирането му като „лично или домашно имущество“, като в подкрепа на това тълкуване са и преследваните с Регламент № 338/97 цели.

34 На трето място, в това отношение следва да се припомни, че целта на установения режим за защита на екземплярите от видове, включени в приложения A и Б към Регламент № 338/97, е да се осигури възможно най-широка защита на видовете от дивата фауна и флора чрез

регулиране на търговията с тях в съответствие с целите, принципите и разпоредбите на CITES (решение от 4 септември 2014 г., Зоологическа градина София, C-532/13, EU:C:2014:2140, т. 34 и цитираната съдебна практика).

35 При все това в преамбюла на Резолюция 13.7 на Конференцията на страните по CITES се уточнява, че екземплярите от видовете, включени в приложение I към тази конвенция, сред които са есетровите риби, не трябва да се използват главно за търговски цели в страната на вноса.

36 Поради това както от контекста, в който се вписва Регламент № 338/97, така и от посочените в него цели е видно, че мъртъв екземпляр, част или производно от него, каквото е хайверът от есетрови риби, не може да се квалифицира като „лично или домашно имущество“ по смисъла на член 7, параграф 3 от посочения регламент, когато вносителят преследва търговска цел. За сметка на това такава квалификация е допустима, когато лицето държи или притежава хайвера в лично качество и за нетърговски цели, при това независимо дали е предназначен за подарък на трето лице.

37 С оглед на изложените по-горе съображения на втория въпрос следва да се отговори, че член 7, параграф 3 от Регламент № 338/97 трябва да се тълкува в смисъл, че при въвеждането му на митническата територия на Съюза хайверът от есетрови риби може да се приеме за „лично или домашно имущество“ по смисъла на тази разпоредба, когато е предназначен за подарък на трето лице, стига да няма данни за наличие на търговска цел, и следователно за него може да се приложи предвиденото в тази разпоредба изключение от задължението на вносителя да представи разрешително за внос.

По първия въпрос

38 С първия въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали член 57, параграф 5, буква а) от Регламент № 865/2006 трябва да се тълкува в смисъл, че митническите органи, когато приемат, че вносителят не разполага с издадено за извършения внос разрешително, трябва да изземат само внесеното количество хайвер от есетрови риби над 125 g на човек, а не цялото въведено на митническата територия на Съюза количество.

39 Съгласно съдебната практика, цитирана в точка 25 от настоящото решение, при тълкуването на разпоредба от правото на Съюза трябва да се взема предвид не само нейният текст, но и контекстът ѝ и целите на правната уредба, от която тя е част.

40 В това отношение е важно, най-напред, да се припомни, че съгласно член 57, параграф 5, буква а) от Регламент № 865/2006 при въвеждането на митническата територия на Съюза на хайвер от есетрови риби в рамките на 125 g на човек вносителят не е длъжен да представи разрешително за внос пред компетентните митнически органи.

41 Ето защо се налага изводът, че сам по себе си текстът на тази разпоредба не позволява да се определят последиците от превишаването на горната граница от 125 g, за да се установи какво количество хайвер от есетрови риби трябва да изземат компетентните митнически органи.

42 На следващо място, що се отнася до контекста, в който се вписва тази разпоредба, следва да се отбележи, че в член 4, параграф 2 от Регламент № 338/97 се установява принципът, че при въвеждането на екземпляри от видовете, включени в приложение Б, трябва да бъде представяно разрешително за внос, издадено от управителния орган на държавата членка по местоназначение.

43 Следователно, като освобождава вносителя на хайвер от есетрови риби от задължението да представи разрешително за внос, когато не е превишена горната граница от 125 g на човек, член 57, параграф 5, буква а) от Регламент № 865/2006 предвижда изключение от установения в член 4, параграф 2 от Регламент № 338/97 принцип и поради това трябва да се тълкува стеснително (вж. в този смисъл решение от 17 януари 2013 г., Комисия/Испания, C-360/11, EU:C:2013:17, т. 18 и цитираната съдебна практика).

44 На последно място, що се отнася до преследваните с Регламент № 338/97 цели, следва да се припомни, че съгласно член 1 от този регламент и както бе посочено в точка 34 от настоящото решение, той цели да осигури възможно най-широка защита на видовете от дивата фауна и флора чрез регулиране на търговията с тях.

45 Такава защита обаче може да се гарантира само ако предвиденото в член 57, параграф 5, буква а) от Регламент № 865/2006 изключение се прилага единствено за вноса на малки количества хайвер от есетрови риби, а оттам и само ако компетентните митнически органи изземват цялото количество хайвер от есетрови риби, въведено на митническата територия на Съюза.

46 Освен това тълкуването в обратен смисъл, а именно че при прилагане на това изключение компетентните митнически органи трябва да изземват само количеството хайвер от есетрови риби над горната граница от 125 g на човек, би означавало, както чешкото правителство подчертава в писменото си становище, да се насърчава вносът без съответното разрешително на тези производни от екземпляри от видове, включени в приложение Б към Регламент № 338/97, и да не се отчита посочената в съображение 12 от този регламент, както и в съображения 2 и 6 от Регламент № 865/2006 цел да се улеснят митническите процедури и да се осигури ефективен контрол.

47 В това отношение, видно от акта за преюдициално запитване, Finanzgericht Düsseldorf (Финансов съд Дюселдорф) е приел, че Главна митническа служба B е трябвало да върне на жалбоподателката две опаковки хайвер от есетрови риби, всяка от които съдържа 50 g хайвер, тоест общо количество от 100 g на човек. Този извод обаче не само лишава XY от допълнителни 25 g хайвер от есетрови риби, която тя е имала право да внесе, без за тази цел да представи разрешително за внос, предвид посочената горна граница от 125 g на човек, но показва и че митническите органи може да бъдат изправени пред сложности при следваните от тях процедури, ако трябва да се изземва само количеството хайвер от есетрови риби над горната граница.

48 Видно от всички изложени по-горе съображения, на първия въпрос следва да се отговори, че член 57, параграф 5, буква а) от Регламент № 865/2006 трябва да се тълкува в смисъл, че когато въведеното на митническата територия на Съюза количество хайвер от есетрови риби превишава горната граница от 125 g на човек и вносителят не разполага с издадено за извършения внос разрешително, компетентните митнически органи трябва да изземат цялото внесено по този начин количество хайвер от есетрови риби.

По съдебните разноски

49 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (седми състав) реши:

1) **Член 7, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 338/97 на Съвета от 9 декември 1996 година относно защитата на видовете от дивата флора и фауна чрез регулиране на търговията с тях, изменен с Регламент (ЕС) № 1320/2014 на Комисията от 1 декември 2014 година, трябва да се тълкува в смисъл, че при въвеждането му на митническата територия на Европейския съюз хайверът от есетрови риби може да се приеме за „лично или домашно имущество“ по смисъла на тази разпоредба, когато е предназначен за подарък на трето лице, стига да няма данни за наличие на търговска цел, и следователно за него може да се приложи предвиденото в тази разпоредба изключение от задължението на вносителя да представи разрешително за внос.**

2) **Член 57, параграф 5, буква а) от Регламент (ЕО) № 865/2006 на Комисията от 4 май 2006 година за установяване на подробни правила за прилагане на Регламент № 338/97, изменен с Регламент (ЕС) 2015/870 на Комисията от 5 юни 2015 година, трябва да се тълкува в смисъл, че когато въведеното на митническата територия на Европейския съюз количество хайвер от есетрови риби превишава горната граница от 125 грама на човек и вносителят не разполага с издадено за извършения внос разрешително, компетентните митнически органи трябва да изземат цялото внесено по този начин количество хайвер от есетрови риби.**

Подписи